

Отже, необхідно актуалізувати соціальну складову екуменічного руху та обґрунтовувати необхідність активної соціальної діяльності церков. Соціум впливає на погляди, переконання безпосередньо людей котрі його формують, тому доречним є питання про включеність таких процесів як екуменізм у соціум. Кожна людина повинна розуміти значення екуменізму, його роль та трактування. ЗМІ повинні всебічно розглядати та доносити до населення значущість екуменічних відносин. Православний світ має бути обізнаний у релігійних питаннях, володіти необхідною інформацією, адже релігійна культура населення також формує національну культуру, тому, що це рівень духовного виховання та сфери як такої.

Список використаних джерел:

1. Кисельов О.С. Екуменізм як шлях духовного єднання християн // Вісник Київського національного університету ім. Тараса Шевченка: Філософія. Політологія. – Вип. № 42-45. – К., 2002. – С. 288.
2. Корнійчук Ю.Ю. Соціальний вимір екуменізму в сучасному Православ'ї / Юлія Юріївна Корнійчук // Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. – К.: Видавництво НПУ імені М.П. Драгоманова, 2010. – Вип. № 23(36). – С. 25-31 (Серія 7: Релігієзнавство. Культурологія. Філософія).
3. Корнійчук Ю.Ю. Соціальний вимір екуменічної діяльності православних церков : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. : спец. 09.00.11 «Релігієзнавство» / Корнійчук Юлія Юріївна. – Київ, 2011. – 18 с.
4. Клінгер Є. Православ'я і екуменізм // Сопричастя. Львів, 1996. № 3-4. С. 154-168.
5. Саган О. Вселенське православ'я. – К., 2004. – 392 с.
6. Яроцький П. Екуменізм: стан, проблеми сучасного розвитку // Релігійна свобода: свобода релігії і національна ідентичність – світовий досвід та українські проблеми. – К., 2002. – С. 40.

Жукова Г.В.

*кандидат педагогічних наук, докторант,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова*

ПОЗААКАДЕМІЧНА ОСВІТА ЯК УМОВА ОСВІТНЬОЇ ВЗАЄМОДІЇ

З точки зору трансформаційного підходу до неперервної освіти інтерес представляють такі напрями, як зміна ролі держави в освітній політиці і практиці в контексті глобалізації, застосування аналізу економічних і політичних чинників, вивчення впливу глобальних трендів на формування регіональної політики, вивчення форм диверсифікації, інтеграції, синхронізації, інтернаціоналізації професійної і додаткової освіти. Розробка ефективних механізмів прискорення трансформації професійної освіти повинна ґрунтуватися на освітніх технологіях в наступній градації –

методологічні освітні технології в якості інтегральних моделей, стратегічні освітні технології як спосіб досягнення стратегічних цілей, тактичні освітні технології як конкретний спосіб досягнення цілей освіти в рамках певної освітньої технології. Перед безперервною освітою постають питання, чи можна на сьогоднішньому етапі говорити про зміни в системі професійної освіти під впливом трансформаційних процесів в культурно-освітньому, соціально-економічному просторах України і світу в цілому, а також які механізми трансформації можуть забезпечити цілісність і стійкість освітнього простору як системи в інтересах сталого розвитку.

Тенденцією глобалізації освіти, як широкого простору позаакадемічної освіти (на противагу академічній), є інтернаціоналізація, підвищення мобільності викладачів і студентів, можливість більш широкого обміну досвідом, закордонних стажувань, посилення практичної спрямованості освіти, впровадження в освітні програми практичних дисциплін, залучення викладачів-практиків. Серед освітніх організацій, найбільш швидко перебудовується під нові вимоги позаакадемічна освіта. Крім занять за програмою студенти можуть відвідувати майстер-класи спеціально запрошених представників науки, культури, банківської сфери та інших напрямів бізнесу. В основі навчальних програм позаакадемічної освіти знаходяться актуальні вимоги сучасних роботодавців. Її цільова аудиторія – дорослі, люди з самостійними доходами, які займаються професійною діяльністю і хочуть отримати прикладні знання [3].

Описуючи кризу в сучасному світі, Генон Рене наголошував на потребі змін, які стануть переходом від одного світу до іншого. Цей розрив не може бути різким, він об'єднуючий і плавний. Адже перетворення освіти з одного виду в інший може сформувати більш досконалу форму навчального процесу. Р. Генон зазначає, що хтось може знати шлях цього переходу, а хтось просто в подальшому зрозуміє його необхідність і правильність, але не потрібно чекати самовільного спуску від одного до іншого, потрібно форсувати і знаходити вирішення неспівпадіння теорії і практики [4].

Угорський учений Петер Радо стверджує, що невизначеність ролі держави в освіті пов'язана з проблемами різноманітних підходів. Навіть якщо освітня система рухається до децентралізації та лібералізації, відсутні чинники більш опосередкованого управління. Набір унікальних можливостей освіти імовірно відкрити переходом до процесу революційних змін. Цей імпульс економить тривалий період поступового перетворення певних послуг та сегментів системи освіти їхніми простими замінами. Труднощі виникають у випадку, коли керівництво академічною освітою має величезний вплив на освітню політику. В більшості країн чудовий академічний досвід був застосований з творчістю та хороброю професійною фантазією [5, с. 122].

Інформаційна революція носить загальнонауковий характер і, завдяки їй, формується нова парадигма у філософії освіти. Інформація може бути зведена до розуміння інформаційної парадигми як основоположної теорії,

концептуальної основи, на базі якої будуються нові цінності. Методологічний регулятив науково-педагогічного дослідження представляє собою підстави, ідеї, принципи, логіку, підходи до проектування освітньої практики, методи здійснення, базові моделі або стратегії освіти. Наукове педагогічне співтовариство потребує постійного оновлення методології, а отже, й переосмислення ідей філософії ноосфери, концепції синергетики, філософії життєтворчості. Для України інформатизація стає напрямом виробництва засобів постачання інформації, зниження вартості її спорядження, збільшення об'ємів регулювання приладів з'єднання. Існують такі необхідні напрями процесу інформаційної педагогіки як відкритість, багатоаспектність, збільшення рамок освіти протягом життя [1, с. 13].

В книзі «Третя хвиля» Е. Тоффлер розкрив своє бачення розвитку суспільства – першим було аграрне, потім індустріальне, за ними постіндустріальне. Особливо детально він розкрив перехід від індустріального до постіндустріального суспільства, коли навчання і освіта виходять на перше місце щодо економічного процвітання. Письменник-педагог присвятив цьому питанню окремий розділ, адже етика споживання перетворюється в життєзначущі для всього людства цінності. Новий спосіб життя вимагає свободи самовираження, що розвиває у людини фантазію, інтуїцію, комунікабельність. Хоча автор зазначає, що одні народилися для того, щоб створювати, інші – зберігати цивілізацію. Футуролог розкриває, що основою суспільства в третій хвилі буде інформація, Інтернет всього [2, с. 418–425].

Отже, в епоху глобалізації перед світом виникають не тільки нові можливості, але й нові виклики. Поряд зі структурними соціально-економічними зрушеннями, політичними змінами формується економіка знань з її новим робочим середовищем, іншими формами організації суспільства і каналами комунікації, що робить ще більш нагальною потребу оновлення та адаптації колективних та індивідуальних навичок і умінь. Позаакадемічна освіта є найважливішою мірою, яка необхідна у відповідь на ті виклики, з якими ми стикаємося. Освіта дорослих є ключовим компонентом цілісної і всеосяжної системи навчання і освіти протягом усього життя.

Список використаних джерел:

1. Кивлюк О. П. Становлення інформаційної педагогіки в умовах глобалізації: філософський аналіз : автореф. дис. ... д-ра філос. наук : 09.00.10. Нац. пед. ун-т ім. М. П. Драгоманова. К., 2013. 31 с.
2. Тоффлер Елвін. Третя хвиля ; перекладач : Андрій Євса, за редакцією Віктора Шовкуна. Київ : Видавничий дім «Всесвіт», 2000. 480 с.
3. Froment E. The European Higher Education Area: A New Framework for the Development of Higher Education. Higher Education in Europe. 2003. Vol. 28. No. 1. P. 27–31.
4. Guénon R. Crisis of the Modern World. Sophia Perennis. 2010. 136 p.
5. Rado P. Transition in Education. Policy Making and the Key Education Policy Areas in the Central European and Baltic Countries. Budapest : Open Society Institute, 2001. 218 p.